

lade mig at anbefale, at Forslaget vedtages saaledes, som det oprindeligt er forelagt af de ærede Forslagsstillere.

Ordf. Jeg seer ikke, saaledes som den ærede Rigsdagsmand, der nys satte sig (Vejsen), nogen væsentlig Grund for Næringsfattens Omgang, for at bruge et nøagtigere Udtryk, til en anden Skattebranche; i den Omstændighed, at Næringsloven med 1862 træder i fuld Kraft; thi det er ikke saaledes efter mit Begreb, som han ansøgte, at det at have havt Borgerskab som Næringsdrivende begrunder en Ret, hvorfor der ved Næringsfattens bliver betalt Noget; men Næringsfattens er derimod en Kjendelse for at drive Næring i større eller mindre Omfang, og som Følge deraf bliver naturligtvis ogsaa Næringsfattens ansat i et større eller færre Antal Portioner, eftersom Næringsloven udbes, men derfor seer jeg heller ikke ret Forbindelsen imellem det, at det exclusive Punkt, Retlighed til at drive Næring, ophæves, og at der nu skulde være en særegen Anledning til, at Næringsfattens forandres. Hvad jeg derimod anseer for en væsentlig Grund til, at Næringsfattens gaaer over paa en anden Skattebranche, det er, at det efterhaanden meer og meer er blevet saaledes, at de Udgifter i Kommunen, som Næringsfattens dækker, ikke alene komme de næringsdrivende Borgere tilgode, men at de, som den ærede Rigsdagsmand meget rigtigt bemærkede, for en stor Deel ere almindelige Byudgifter, saasom Lønninger til Embedsmænd o. s. v. Som Følge deraf kan der siges at være noget Retfærdigt i, at disse Udgifter, som ere til den hele Communes Behov, bæres af hele Kommunens Indvaanerantal. Det er efter min Mening en af de væsentlige Grunde for Lovforslaget, at en Udgift, som ikke kommer alene en enkelt Klasse tilgode, ikke skal bæres af en enkelt Klasse i Kommunen, men at Skatten derimod skal almindeliggjøres. Og en anden Grund ligger deri, at man i det Hele taget ikke har kunnet fyldestgjøre Beskatningen paa Næring ved Ligning paa Næring, dermed mener jeg, at man ved at sætte en Mand i Næringsfattens, ikke har kunnet faae ham rammet med et saa høit Skattebærelse paa denne Skattebranche, at det har

kunnet synes at være nok for det Hensyn, der burde tages til hans Stilling som Næringsdrivende, hvorfor man ogsaa alle Steder har maattet tage Hensyn til Omfanget af vedkommende Næringsbedrift ved Ansættelsen af Formue- og Leilighedsfattens. Det er saaledes igjen en Grund til at slaae de to Skattebrancher sammen, naar det er tydeligt, at man ikke har kunnet beskatte en Mand fuldt nok paa Næringsfattensansættelsen af den Næring, han driver, men tillige har maattet lægge en Deel af Beskatningen for Næringsloven over paa Formue og Leilighed. Og det er ogsaa her anerkjendt, at man i alle Communer har maattet gjøre dette, paa Grund af at det Beløb, der skal udbæres i Formue- og Leilighedsfattens, er saa stort i Forhold til det Beløb, der skal udbæres af Næringsligningen. Naar da dette er anerkjendt, er det rimeligt, at de to Skattebrancher slaaes sammen, og at de to Ligninger stee under Et. Det er derfor en Grund for mig til at stemme for Lovforslaget, at den Skat, her tales om, bør almindeliggjøres og ikke længere bør hvile paa en enkelt Klasse i Kommunen. Naar det er saa, saa finder jeg, at der ikke bør gives Bestemmelse om, at man skal kunne overføre Skattebærelsen paa en anden enkelt Klasse af Indvaanere i Byen, saa at der skulde gives Frihed til at lægge den over f. Ex. paa Grunden; thi derved opnaaes netop ikke det, som er mit Hovedpønske, at faae Skatten almindeliggjort, men kun at faae den flyttet over fra een enkelt Skatteklasse til en anden, og da er Intet naturligt, end at antage, at den Beskatning, som hidtil har hvilet paa Næringsloven, maa ansees for retfærdig der, og at man bedst bliver ved at beholde den, istedetfor at overføre den paa Grunden, naar det dog alligevel skal være en Skatteansættelse i Classer. Hvad den ærede sidste Taler ansøgte om Beskatningsforholdene i Kjøbstæderne med Hensyn til Afholdelsen af Udgifter, er fuldkommen rigtigt; men jeg kan paa ingen Maade anerkjende, at de Slutninger, han kom til, ere rigtige. Naar han f. Ex. ansøgte, at Indtægten af en solgt Eiendom ogsaa burde komme Formue- og Leilighedsfattens eller den Skattebranche tilgode, som overtager Næringsfattens, og naar han tvivlede om, at